

KEMENESVIDÉK

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE“.)

Megjelenik minden vasarnap.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Előfizetési ár:

8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. — 4 |
4 . . . | Egy év száma ára — . . . 20 .

Feloldós szerkesztő:

Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kis-Czell, Gyarmathi-ér 76. szám. Ideintézendők a lap esztendői és anyagi részét illető minden koldománynak. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Bécsi rongy.

A kereskedelmi miniszter által a hazai ipar fejlesztéséről közzétett emlékiratnak van egy érdekes fejezete, amely a hazai ipar termékeinek védelméül szól. Szükséges pedig ez a védelem azért, mert a bécsi rongy jó részben magyar gyártmány néven jut be az országba. A nemzeti színű szalagot az osztrák gyárosok nem sajnálják tőlünk, sőt Ragoczi, Kossuth és más rebelisek arcképével ékítik fel a bécsi rongyot, hogy annak Magyarországon nagyobb leendőseget biztosítsanak. De még tovább is mennek. Az üzlet kedvéért megtagadják önmagukat és gyártmányaikat „szepességi vázonnak“, „székely háziipar-terméknek“ stb. keresztelik el.

Ezeknek az emlékiratban való felsorolásából két tény derül ki. Az egyik az, hogy a magyar kormánynak régóta tudomása van az elajta üzelméről; a másik pedig az az örvendetes tény, hogy közönségünk végre valahára kezd már a bécsi rongytól elfordulni s azt csak az esetben hajlandó elfogadni, ha „magyar gyártmány“ keresztelik el. Ha pedig a kormánynak van tudomása az osztrák iparosok szédelgő üzelméről, akkor kötelessége is azokat meggátolni.

Az emlékirat szerint a kormány teljes tudatával bír ennek a kötelességnek, csak az alkalmazandó rendszabályokkal nincs még tisztában. Elismerjük, hogy ez nehéz kérdés és az is marad; mindaddig, míg a közös vámterület fennáll. Ha önálló vámterületté válunk, akkor majd meg lehet kérdezni az osztrák importőröktől, hogy miként kerül vissza a „Szepességi vázonnak“ Bécsen vagy Brünnon át Magyarországra. De addig is tenni kell valamit és mivel a hazug osztrák gyáros a magyar kormány keze el nem érheti és mivel a vámközösség fennállásáig az Ausztriából magyar gyártmányként beszállított árukat a határon fel nem tartóztathatják, nem marad más hátra, mint azoknak a viszontelárusítóknak a szigorú megbüntetésére, akik idegen gyártmányokat „magyar gyártmány“ címe és jelzése alatt forgalomba.

És itt térünk át cikkünk tulajdonképeni céljára. Az osztrák gyárosoknak, hogy gyártmányaikat „magyar gyártmány“ címen forgalomba hozhassák, médiumokra van szükségük. Az osztrák utazóktól és házalóktól eltekintve, ezek a médiumok a magyar kereskedők sorából kerülnek ki, akik elég hazafiatlanok, elég önzők és hitványak arra, hogy beálljanak az osztrák gyáros ügynökének s a bécsi rongyot „ha-

zagyártmány“ címen sózzák a jóhiszemű, a magyar ipar termékeiért lelkesedő fogyasztók nyakába. Ezeknek a tisztességtelen-hazug kereskedőknek érzékeny büntetéssel való sújtását javasolja maguknak a kereskedőknek organuma: a „Magyar Kereskedők Lapja“, mert ez ugyszólván egyetlen módja.

De itt még nem szabad megállanunk. A hatóságok lassan mozognak; a büntető kéz sokszor csak akkor sújtja a médiumot, mikor az már a szédélges utján jól megszédte magát s pár száz korona büntetésnek és néhány napi elzárásnak oda se néz. A kereskedők egyesületeinek kell tehát közbelépni, ezeknek kell az efféle üzelmeket felfedezni, morális fegyverekkel üldözni és gyökerestől kiirtani.

G. T.

Az iparosok és munkások nyugdíj-ügye.

Napjainkban a társadalomnak minden rétege arra törekszik, hogy az egyesülésben rejő hatalmas erő fölhasználásával gondoskodjék arról, hogy létentartása kelősen biztosítva legyen az öreges és munkakép-telenség napjaiban is. Mindenki érzi, hogy a megelhetés körülményei napról napra súlyosabbakká lettek. Míg azelőtt az iparosok és munkások felrerakhattak egy kis tőkét öreg napjaikra, addig a mai megváltozott,

TÁRCA.

Kozsibrovsky tréfája.

írta: MIKSZÁTH KÁLMÁN.

A „Ne okoskodj Pista“ című elbeszélést írván, amelyben gróf Kozsibrovski, a nagy tréfacsináló és felültető szerepel, az elbeszélés kezdetébe nem volt bevezető egyik legjobb csinje, mert hátráltatta volna a cselekvény gyorsabb menetét. De ha már benne vagyok, bizony nem sajnálom külön feltüntetni.

„A szombati este a gyümölcsök a gyékény-satruk alatt, ott ülnek a piros-pozsgas tisztolci asszonyok a mogyoróknak, dios zsakajknak, a csinos zseheri menyecskék az alma-rakásokon, s ha megállt elöztük a vevő megkérdezve: „Édes-e az alma édes?“ dévaj mosolygással felelgetik vissza: — Édes bizony, édes.

Hát persze, hogy a gonosz csont Kozsibrovski oda is elvetődik és egy mogyort aruló menyecskével kezd legyekedni, aki sivesen csattant elmszóra, még ha egy kicsit csiklandós is, maga módja szerint még csiklandósabbat, de a mellett el nem felejt az üzleter sem.

„Ej ne, de csintalan! saja van az urnak — legalább mar vegyen a mogyorómból!

Kozsibrovski meg is vesz egy kézi kassal vagy nyolcz tíz tuczenyt, de mi az ordögöt tegyen most már vele? Egy perczig zavarban van. Hanem a gondviselés, az csak mindég segít neki a pernahajder csinjeiben.

Ahol lép ki ni kapujából nagytekintetű Hiléczy Samuel uram, az asvanytan tudós professzora, hosszú, burnótszin kaputrokkjában, bizonyos, elhanyagolt üstökével és egyenesen a placznak tart. Noha legény-emberi még, gyönyörtelen, totyakosan szédegeti kiaszott labait, melyeket sohase dresszairóztott tánczmeister, mert egész élte az ásványvilág buvárlatában telt el.

De ha nagytekintetű Hiléczy professzor ur nem vet ügyet a mosgó-rajzó hangyákra, ő tudóságot azok ugyancsak megnézik, mert meg lehetős furcsa alak. Épen az ateleues ablakból is a két Majornoky kisasszony nevetgé (gyönyörü két szőke fejecské egymás mellett), egymásnak mutogatva valami különösét a tud. s ur alakján vagy öltözetjén. Érdek-e volna tudni, hogy mit beszélnek, de végre is lehetett. Az ordög tudná azt, hogy ilyen két pajkós fejecskében mennyi csintalanág élle.

Elég egy pillantás az utca öblébe Kozsibrovskinak Latja Hiléczyt és latja szép rokonait, a Majornoky kisasszonyokat, héja tekintettel. O mindent észrevesz. Hopp! megvan! tudom már, mit tegyek a mogyorókkal.

S alig hogy athalad mellette a tudós professzor, szemüveges szemeit a földre szegezve, hiszen a földben vannak az összes titkok, hirtelen odaint egy ácsorgó suhancot:

— Gyere ide, fickó, tudod-e, hol laknak a Majornoky kisasszonyok?
— Nem tudom
— Amott nézzek ki az emeleti ablakból.

— Fogd ezt a kosarat, vidd el nekik, megértetted?

— Nem vagyok siket.
— És mond meg, hogy Hiléczy professzor ur küldi. Meg tudod mondanir
— Nem vagyok kuka.
— Hát miket mondod?
— Hogy Hiléczy professzor ur küldi.
— Nagyon helyes; itt van ez a két fényes kéthatosos, ha jól elvégezted és visszajősz, még egy ilvct kapsz tőlem.
A gyürkőz visszajött tíz percz múlva.
— No, mit mondtak?
— Nagyon nevettek.

Mar talán régen felejtette Kozsib-

megnehezedett életkörülmények között elég az iparosoknak és munkásoknak — csak a mindennapi kenyeret megkeresni s öreg napjaikra — fájó szívvel bár — de nem telhetnek félre semmit. És hogy ha bekövetkeznek reájok az öregség napjai vagy valami szerencsétlenség következtében rokkantakká lesznek: az önerzetet adó munka eszköze, a kenyérkereső szerszám eszköze kihull kezükből s ezt fölcserelehetik az arcpírító, lealacsonyító kéregetés szomorú jelvényével, a koldusbottal. Mily lélekszomorító egy olyan elagott iparost vagy munkást látni, aki kénytelen a mindennapi kenyéért embertársai könyörületére szorulni!

Ezen méltatlan sors elleni védekezés régi törekvése az iparos és munkásoknál jobbainak. Ez a törekvés hozta létre 1903 március 15-én Budapesten a „Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletét”. Az alapítóknek lelkes kis csoportja nem kisebb feladatot tűzött ki maga elé, mint azt, hogy felszabadítsa az iparosokat és munkásokat a bizonytalan jövő rémképeitől. Alkalmat nyújt nekik arra, hogy jövő megériheteséről gondoskodhassanak, hogy biztosíthassanak maguknak egy darab kenyeret arra a korra is, midőn a munka már megviselte, ereje elhagyta. Az a törekvésük, hogy ne legyen e hazának egyetlen munkása sem, aki öreg napjaiban nyomorogni legyen kénytelen. Ezen nemes cél érdekében immár tizenegy év óta hirdetik az egylet alapítói az erők toborításának eszméjét, foltrázza a munkásokat a tétlen várakozás álmlából, buzdítják, serkentik őket az önmagukról és családjukról való gondoskodásra.

Az egyletnek a belügyminisztérium által jóváhagyott alapszabályai a lehető legszabadelvébb rendelkezéseket tartalmazzák. Tagja lehet az egyletnek minden munkás, iparos, kereskedő, tisztviselő vagy bármely más rendes foglalkozással bíró férfi és nő egyaránt, korkümbörség nélkül, orvosi vizsgálatai mellőzésével. Iparos tanoncok is be-

iratkozhatnak. A beíratási díj személyenként 1 korona 20 fillér. A tagok 20, 24 vagy 30 fillér heti illetéket fizetnek. Ennek pontos fizetése fejében a tag, ha tíz évi tagság betöltése után a saját keresetforrásáról szolgáló foglalkozásában valamely baleset, testi vagy szellemi elyöngülés, vagy agykori gyöngyesség következtében munkaképtelenné válik: 840, 980, illetve 11 korona 90 fillér rokkantségilyt kap hetenként élete végéig. Annál kedvezőbb a tagra nézve, minél később válik munkaképtelenné, mert a tagsági év arányában a segély is emelkedik. Negyven évi tagság után 12, 14, illetve 17 korona nyugdíjat kap a tag élete végéig, tekintet nélkül munkaképtességére. De segíti még ezenkívül az egylet a segélyre jogosult tag elhalálozása esetén a hátramaradt özvegyet és árvát is. Az özvegy végkielégítést, az árvák pedig neveltetési járulékat kapnak, még pedig a fiúk a leányok pedig 14 éves életkorukig.

Ez a segélyezés nem csupán írott malszjt; mert amit az egyet kimutatásából látjuk, az 1903. év március havában megkezdődött segélyezési időtől a jogosult tagok közül eddig 30 munkás vált munkaképtelenné, akik a löntebbi alapszabályszerű rokkant-segélyt pontosan meg is kapják, amiről bárkinek is alkalma van meggyőződni. Segít az egylet ezenkívül két jogosult tag után hátramaradt három árvát is segítséget nyújtott már eddig is számos özvegynek. Az egylet által az eddigi 15 hónapi segélyezési idő alatt kifizetett rokkant-segélyek összege a tizezer koronát, az árvasegélyek összege a 300 koronát, az özvegyeknek nyújtott segítség az 500 koronát jóval felülhaladja. A rendes heti segítségben részesülők életkora 31—74 év között váltakozik és van köztük ác, asztalos, bogárnár, gazdaságvezető, gázfejlesztő, hengerész, kavarász, kovács, kőműves, lakatos, nyomdász, pénztárosnő, vasöntő, esztergályos és többféle ipari munkás. Mily áldás az ilyen rokkant munkásoknak és

családjaiknak — az a segedelem s mily vigasztaló érzés és jóleső öntudat az, hogy az a biztos segítség, amelyre támaszkodnak, nem a könyörület fájából van levágva, hanem az önjerejükből, igazán szerzett saját filléreiből gyűlt össze, s rajtuk valóban beteljesedett a közmondás: „Segíts magadon s az Isten is megsegít!”

Ily magasztos felebarát céljaihoz méltóan az egylet az egész országban el van terjedve. Budapesten a központi egyleten (Jóleső körút 68.) kívül négy befizetőhelye van, azonkívül szerte az országban 96 fiókpenztára van, úgy, hogy ez a legelterjedtebb intézmény hazánkban. A tagok száma az idén már eddig több mint négyezerrel növekedett és a taglétszám jelenleg a harmincezret meghaladta. A vagyon ugyan csak az idén több mint százezer koronával növekedett s jelenleg az egy millió koronát jóval meghaladja, mely összeg teljesen biztos alapokon van elhelyezve értékpapirokban, a József utca 23. sz. fővárosi házigatlanban és készpénzben a Jöhírű Hazai Bankban. Az egylet pénzkezelésének nyilvántartása és ellenőrzése céljából havonként megjelenő Hivatalos Közlönyt ad ki, ezenkívül az övezetek fokozottabb segélyezése céljából Segítség-gyűjtőt hozott forgalomba.

Amidőn ez egyletre felhívjuk úgy az érdekelteket, valamint a nagy társadalom figyelmét, megemlítjük még, hogy az egylet ügykezelése hatósági szigorú ellenőrzés alatt áll és támogatói között látjuk a kereskedelmi kormányt, Budapest székesfővárosát, Pozsony, Sopron, Kaposvár és több vidéki városokat, a magas főpapságot, több országgyűlési képviselőt és jótékony emberbarátot és számos pénzintézetet. Az egyletet a keresk. miniszter 19,815/97 számú leiratával az érdekeltek figyelmebe ajánlotta. Az érdeklődők forduljanak fölvilágosításért az egylet József-körút 68. szám alatt levő központi irodájához vagy bármelyik fiókpenztár vezetőségéhez.

rovski az ő csinyjét. midőn egy nap felolvasás volt Budapesten az akadémiában, amit a tudós Hiléczy Samuel tartott (mert Hiléczy I tagja az akadémiának). „A kövek alakja az őzönviz előtt.” Ez volt a „kiváló fontosságú” értekezés tárgya. Hogy milyenek voltak a kövek az őzönviz előtt, habár ott voltam és gróf Kozsibrovski t. képviselőtársam mellett utlem a hallgatóság közt, még sem tudtam már elmondani, de azt hiszem, hogy akkoriban nem lehettek olyan ezüdar kemények, mint most, mert a tudós kollégák a felolvasó körül elég kényelmesen aludtak rajtuk, azonban a felolvasás után fölbredektek és a vendérről jött tudós tiszteleit egy kis vacsorát hevenyéztek az Istvan-vendégházban és noha már éjfél volt schogye volt kedvük aludni. Beszélgetés közben egyszerre csak Rimaszombatra fordult a figyelmem. A tudós fiatal ember (mert negyven éves még a professzor ur) szokatiulat drut volt ezen az estén, dicséret a varoska levegőjét, az ivóvizet.

Kozsibrovski közbeszólt:
— Aazonfelül igen jó lakasod van kedves öregem, fölséges, kiattassal.
— Nem valami különöse a kilatas, mind össze egy kopasz domb s még távolabb a szőlők.
— Oho, ne űtkölszölz. kedves öregem, a vis-à-vis-át értem, a két szép Majornoky kisasszonyt áteicentem.
A professzornak elborult a homioka. Egy fajdalmas vonas tette szegény barazdas arczat még szomorubbá.
— Oh, azokat a szegény leányokat érted? Szivemből sajnalom, Megörültek.
Most Kozsibrovskin volt a sor megjájdni.
— Ne beszélj! Az nem lehet! Engem nem értesítettek semmiről. A legkedvesebb unoka-hugocskáim.
— Mar pedig azok megörültek.
— Megfoghatatlan! — kiáltott fel Kozsibrovski. — Mind a ketten!
— Mind a ketten — mondta a tudós rendületlen meggyőződéssel.
Kozsibrovski, az a léha, vig íráter, beic-

sapadt a remuletes hirbe, annal is inkább, mert eszébe jutott, hogy nagyatyjok, Majornoky Gedeon is Döblingben halt meg.
Az unokakra szokott visszatérni az öffele.
Etotta a boros poharat magató, kialudt a havanna a szajaban, izgatottan odahuzta a székét Hiléczyhez.
— És hat mit tudsz, kérlek, a részletekről? Milyen körülmények közt történt? Mi mégis a rögesznékj?
Hiléczy csodalkozó szemeket meresztett Kozsibrovskira.
— Hat hogy tudnám én ezt? Érték én az ilyenekhez? Tor-dom én az ilyenekkel?
— Tudom, hogy csak kövekkel foglalkozol, de csak mégis hallandó kellett...
— En soha se szoktam hallani semmit, — szólt a professzor onfrésesen. En vagy tudok valamit, vagy nem tudok. Hallomás után nem beszéltek.
— De már engedj meg, édes barátom, ilá nekem elmondod a hugocskáimról ezt a szomorú dolgot, mégis csak...
— Mondom mar, hogy semmit se hallottam — Teringgett, akkor hat hunnan tudod?
A professzor yon valami zavar-féle látszott, áteicentem, az unokatis tارساسág kisszerűnek, közonségesnek fogja találni az ilyen köznapit hitvanságot, végre azonban mégis a közlésre határozta magát.
— Hát kérlek úgy volt az, vagy három hónap előtt, azt hiszem, még őszel, behozta egy este szakacsném a vacsorámat és így szólt: „Ma, mikor kint jártam husért a mézár-székben, a Majornoky kisasszonyokkal találkoztam.”
Szakacsném szeret fecsegni, mint minden hosszú haju állat; hagytam tehát, hogy elvégezzon azon bizonyos percű morgásokat, melyekre a nyelvének naponként szüksége van.
— Azt üzenték általam a nagytitseletű urnak — folytatá.
Csodalkozva emeltem fel a szememet: „Nekem üzentek?”

„Igen a nagyti zteletű urnak.”
„De hisz én nem ismerem őket.”
„Mindegy, mégis üzentek.”
„És mit üzentek?”
„Azt üzenték, hogy ők nem mokusok.”
Nem mokusok? Hát mondtam én valaha, hogy ők mokusok? Hát miért usennek énnekem ilyesmit? Egész éjjel ezen töprengtem. Nem mokusok! Hat persze, hogy nem mokusok. De miért kell épen én előttem megállapítani ezen kétségbevonhatatlan igazságot. Nem tudtam aludni azon éjjel. Annnyira feligazított rejtélyességével ez üzenet. Soha életemben nem beszéltem ezen leányzókkal, sem másokkal ő felőlük. Hát mit jelenthet ez? Valamely olthatatlan kíváncsiság hajszolt megoldani a talányt. Mert kell valami okának lenni, amiért üzenték. Kell, kell és azt az okot meg kell találnom. Másnap se szabadhattam a szűx-szerű üzenetéről, velem jött és bosszantott; elkísért a kathedrara a diákjaim közé, a laboratóriumba a kövek közé és ezek a kövek ram vigyorogtak gunyosan, mintha ők is azt mondanák: „Nem vagyunk mokusok, nem vagyunk.” Hidd meg nekem Kozsibrovski, hogy közel voltam már a megörüléshez — amikor végre sikerült megállapítanom, hogy az egészenk oja...
— Mi kérdtek egyszerre négyen is.
— Az, hogy meg vannak örülve a leányok. Ez az egyetlen kielégítő magyarázat. És ebbe bele nyugodtam.
— Mas indiciumaid niucsenek? — kérde Kozsibrovski, édesden nevetve.
— Mas indiciumok? — pattant fel a nagytitseletű professzor ur. — Minek volnának? Nem elég ez? Avagy magyarázd hát te meg, hogy miért üzenték volna józan ésszel, hogy ők nem mokusok.
Kozsibrovski buta arczat vágott és váltalat vont:
— Hja, ha én azt tudhatnám.

HN

HIREK.

— **Dalünnepély.** „Az Országos Dalos-Egyesület” ez évi dalünnepélyét Szombathelyen fogja tartani. A dalünnepély valószínű augusztus hónapban lesz megtartva.

— **Mulatságok.** A jánosházi önk. tüzőoltó egyesület szerdán, e hó 29 én tartja nyári mulatságát. — az iparos- és kereskedő ifjak önképző köre pedig július hó 3 án tartó mulatságát a Benyó fele kert-helyiségben.

— **Iparosok szervezkedése.** Vasárnap a déli vonattal érkezett Czellebe a szombathelyi ipartestület kebelében alakult kongresszus előkészítő bizottsága. A bizottság a városházához egybenhívott értekezleten kifejtette jövetelük célját és élelken esetelték az iparosok mai szomorú tarthatatlan helyzetét. Több helyi iparos hozzászólása után kimondotta az értekezlet, hogy a czelli ipartestület hivatalosan fog részt venni a folyó évi július hó 24 én Szombathelyen tartandó kongresszuson.

— **Öngyilkosság.** Kossovics Ferencz, nyugalmazott uradalmi ispán, ki a múlt évben jött Czellebe lakni, kedden éjjel a saját tulajdonát képező katonai Mannicher fegyverrel lakasan agyonlőtte magát s azonnal meghalt. Kossovics a gyilkos fegyverrel alá látott be s a golyó a koponyán át haladva, átszakította a szoba padlását, sőt még az épület tetőjén is keresztül ment. Öngyilkosságát csak reggel vették észre. Kossovics öngyilkosságának okáról több verző kering. Némelyek szerint azért lett öngyilkos, mert testvérei gondnokság alá helyezését kérték, mások szerint szerelmi bánat miatt. A harmadik verző, ami a legvalószínűbbnek látszik, hogy az öngyilkos Kossovics delirium-tremensben szenvedett. Tény, hogy Kossovics az utóbbi időben egész éjszakákat dorbózott keresztül s sokat ivott. Ivas közben folyton panaszkodott ismerőseinek mostoha sorsáról. elhagyatottságáról, mivel családja nem volt. Az öngyilkos igen jó családból származik, hozzatarozott Győrben taviratilag értesítették öngyilkosságáról, kik az öngyilkos hullaját csatornán Győrbe szállították el és ott a családi sírbanba temették el.

— **Tüzek.** Kedden Kis-Somlyón tűz ütött ki eddig ismeretlen okból s hamarosan leégett 12 lakóház és 7 pajta. Szerdán éjjel pedig Jánosházán ütött ki tűz, Salczberger S. örökösei cég áruraktára égett el. A kár meghaladja a 24.000 koronát, melynek egy része biztosítás révén megtérül.

— **Az elzállított vén kéjencz.** Krajczár Andrást, az egyházas-heteyi kis fejletlen leányok megrontóját, a vén kéjenczet, ki letartóztatása óta a czelli kir. járásbírószághoz tartozott lakója, pénteken reggel s alították el Szombathelyre a kir. törvényszék fogházába. Krajczár Andras bunügyében a szombathelyi kir. törvényszék július hó 20-án fog ítékezni. Több mint bizonyos, hogy ez elvetemült vén kéjenczet, az állatembert a törvényszék több évre terjedő fogházzal fogja sújtani kikövetelt rut búncért.

— **Piaczunokról.** Ezuttal nem a piacz piszkos voltáról leszen szó, hanem arról az abnormus állapotról, mely a czelli elelmiszter piaczon évek óta van. Mias, hasonló nagysága városok piacán rendet szoktak tartani és gonduszkodnak a helyi lakosok érdekeiért. A piaczon a legkülönbözőbb élelmiszereket árulnak, melyek közül a helyi fogyasztó közönség vasarolhatna be. Ma, már a kora reggeli órákban összevásárolják idegenek, kofák, tyukások stb. s a helyi fogyasztó közönség azután kénytelen *masodkezelt*, jó drágáron beszerezni szükségletét. Masut sehol nincs megengedve, hogy a piaczon idegenek reggeli 9 óra előtt barmit is vásárolhassanak, a czelli piaczon azonban szabad a vásár. Ezen abnormus állapotra ezennel felhívjuk az illetékes tényezőkhöz figyelmét és elvárjuk, hogy a helyi fogyasztó közönség érdekeit jövőre meg fogják védelmezni. Van a czelli donok ki piaczuk egy nagyszámú fogyasztó közönsége s piaczuk éppen nem sorolható az olcsó piaczok közé, így méltap elvár-

ható, hogy a helybeli fogyasztó közönség az idegenek és kofák révén még jobban ki ne szípolgyatassék.

— **Fertőzött tej.** Ság községben, mint azt lapunk múlt számában már megírtuk, a szarvasmarhák között erősen dühöng a száj- és körömfájás fertőző betegség. Mint halljuk, mindennek daczára vígan szállítják Czellebe Ságról a tejterméket. E körülményre felhívjuk az illetékes tényezőkhöz figyelmét.

— **Üres fogház.** A czelli kir. járásbírószághoz pénteken, Krajczár Andras elszállításával teljesen kiürült. Ez időszertint tehát egyetlen lakója sincs a czelli kir. járásbírószághoz. Nem mernék azonban állítani, hogy már a legközelebbi napokban nem-e kap új lakót a fogház, mert hat szörnyen sok a bűne hajló ember.

— **Bábák figyelmébe.** A szombathelyi m. kir. babaképző-intézetben az 1904/5. tanév téli (magyar nyelvű) tanfolyamára a beírások 1904 október 1—3-ig tartanak meg. A felvételihez szükséges: 20—40 közötti életkorú igazoló születési anyakönyvi kivonat, erkölcsi (közéghi) és orvosi bizonyítvány; végül jártasság az irásban és olvasásban. A vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz intézett bélyegmentes folyamodványok legkésőbb augusztus 20-ig a szombathelyi babaképző-intézet igazgató tanárhoz küldendők be.

— **A „Budapesti Újságírók Egyesülete”** segélyalapja javára egy Almanach ad ki. melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műmellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán szemet és lelket gyönyörködtető nagy albumlaku díszmű és potom 5 frtba kerül. Megrendelések a „Budapesti Újságírók Egyesülete” Almanach” kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII., Karolyi-korut 9. Mutatóul közöljük lapunk tereza-rovatában Mikszath Kálmán cikket, melyet az Almanach számára írt.

— **A békatenyészdé.** A fűteczai békatenyészdé, melyről: már volt szó lapunkban, tovább virágzik, azaz: fejlőd. Hat csakugyan nem lehetne ezt a kifolyó vizet onnet elvezetni, hogy ne büdösödjék ott? Dehogyan nem, csak egy kis jóakarattal kell hozzá.

— **Ritka szép ikerborjúk.** Loffer, bobai kereskedőnek egyik sientali tehene, ezelőtt három héttel két borjút ellett. A borjúkat a napokban megmértek, a két borjú 21 napos korában 180 kilogramot nyomott. A két ikerborjúnak sok nézője van most Bobán a gazdaközönség köréből.

— **Első országos borvásár.** Ismerve azon előnyöket, melyeket egy országos borvásár a magyar szőlőbirtokosoknak nyújt, hivatatos kötelességet teljesít a »Magyar Szőlőgazdák Országos Egyesülete» azáltal, hogy ezeket minél szélesebb körben hozza tudomására az érdekeltek közönségnek. Ma a termelt bor sok esetben a termelő kezében marad, mert nem ismerve értékesítés módját, várja a közvetítőt, ki jól avagy rosszul készletet átveszi, ha ugyan oly arban, mely rea névze nagy haszonnal jár, hozzájuthat. Mennyivel javulna a helyzet akkor, ha a borforgalom elősegítésére, a bortermékek fogyasztásának fokozására suly helyeztetnék, ha el lenne nem haritva ama akadályok, melyek pedig hatalmas gákként állottak fenn. Ezen feladat megoldására szolgál az országos borvásár, hol a fenti cél mellett fő örvéke az országos egyesületnek az, hogy a termelő- és fogyasztóközönségnek a bel- és külföldi borkereskedelemnek módot nyújtson az egymással való közvetlen érintkezésére, hogy megismerhessék a természetes magyar borok kitünő minőségét, hogy hazánk borkészletéről és beszerzési forrásokról közvetlen megismerjenek, miáltal elérni a termelő- és fogyasztóközönségnek a közvetlen érdekeiket megvédhetik. A Magyar Szőlőgazdák Országos Egyesülete gondoskodik arról, hogy mindezek elérésének azáltal, hogy a borvásárt ugyanazon időben tartja meg Szegeden, amidőn a »Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége» országos kongresszusát tartja ugyanott. A vásár folyó évi szeptember hó elején lesz megtartva két egymásután következő napon. Azok, kik bővebb felvilágosítást óhajtanak, forduljanak a Magyar Szőlőgazdák Országos Egyesülete igazgatószághoz (Budapest, IX., Üllői-ut 25), mely barkinek küld szivesen bejelentési ívet, aki cziarint igényét bejelenteli.

— **Uj baromfi-nyésztési ág.** A közönséges mezői vagy parlagi galamboknak, melyek minden figyelem nélkül ott keltenek a tornyokban, a

magtárak eresze alatt stb., a gazda eddig alig vette valamelyes hasznát. Az »Országos Baromfi-nyésztési Egyesület» ezen segítettő, a parlagi galambok fogyasztását úgy rendezte, hogy minden időben bármekkora mennyiséget átvehet. Fizet minden egyes parlagi galamb darabjért az eladó helyén 40 fillért és elvállalja a vasuti szállítás költségeit. Tekintve, hogy a parlagi galamb évenként tízszer is költ és husz darab naptal nevel, s tekintve végül, hogy a kis galambok felnevelése semmibe sem kerül, ki fog tűnni, hogy száz pár parlagi galamb eltartása majdnem nyolcszáz koronát eredményez, mi ezen, eddig ki nem használt baromfi-nyésztési ágból kétségtelenül figyelemre méltó jövedelem. Akinék már is volnának eladó parlagi galambjai, az sziveskedjék azt bejelenteni az »Országos Baromfi-nyésztési Egyesület»-nek Budapesten, VII., Rottenbiller-utca 30. szám.

— **Iparfejlesztés.** »Partoljuk a magyar ipart!» Ipar teszi nagyja a nemzetet! Ez a két mottó disziti és egyuttal jellemzi az »Agrária» magyar gépforgalmi rt. most megjelent, remek kiállítású arjegyzeit. Az »Agrária», mely 1903. április 30. óta működik, hazánkban az első oly irányú intézmény és maig is az egyedüli iparfejlesztő vállalat, mely kizárólag magyar gyártmányokat hoz forgalomba. Ezen alapev szigorú betartásával állította össze arjegyzeikének mostani kiadványát is amely nemcsak arról tanusodik, hogy a vállalat minden irányban versenyképes a külfölddel szemben, de egyszersmind hő tükrét mutatja a magyar gépipar előrehaladottságának is. Arjegyzeiket a vállalat minden érdeklődőnek készséggel ingyen és bérmentve küldi meg.

Szerkesztői Üzenetek.

Jánosháza. A küldött cikket megkaptuk, tekintve annak igen kényes voltát, egyelőre várakozunk annak leadásával. Rövid idő múlva ez ügyben magarlevelet fogunk írni.

Eladó borok és hordók.

Eladó 250 hektoliter ó-bor. A borok 1893. évi termésből kezdődnek, sági, somlyói és badacsonyvidéki.

Ugyancsak eladó 500 hektoliter boroshordó, kitünő karban, részben újak.

Venni szándékozóknak bővebb értesítést ad:

Ifj. Tory György,
Kisceall.

516-904

Arverési hirdetés.

Alólírott felügyelőség részéről közhírre tétetik, hogy Veszprémmegye Somlyóvásárhely községben levő volt korcsma épület, és Dabrony községben levő volt k épület valamint Vas m. Karakó községben levő volt korcsma épület 1905. január hó 1-től a som yóvásárhelyi felügyelőség-nél f. évi július hó 12 én d. e. 10 órákor nyilvános zárt ajánlati verseny tárgyalás útján haszonbérbe fog adni.

Az 1 koronás bélyeggel ellátott zárt ajánlatoknak az évi haszonbér szám és betűvel nyilvános kiirandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azoknak megfelel, az épüetre szőlő ajánlat.

A somlyóvásárhelyi korcsma épülete beadandó zárt ajánlatához 104 kor., a dabronyi korcsma épülete beadandó ajánlatához 63 korona és a karakói korcsma épülete beadandó ajánlatához 24 korona készpénz vagy elfogadható állampapír csatolandó bánatpénzképen.

Késők érkezett utó egy távirati ajánlatok figyelemre nem vetetnek. A bérleti feltételek alólírt felügyelőség-nél betekintetnek.

Kir. közalap gazd. felügyelőség.

Szabó Sándor

férfi-szabómester

KIS-CZELL, Kossuth Lajos-
utca (Silbersdorf ház.)

Van szerencsém a n. kö önég szíves tudomására adni, hogy a **tavaszi és nyári** férfi divat-szövegekből bő választékú minta áll rendelkezésre és a legkényesebb izlésnek is megfelelnek.

Műhelyemben elvállalok szakmámba vagó bármiféle munkát, készíték a legújabb **angol és francia** szabás szerint **sakó, zakat, salon, Ferreroz József** öltönyöket, továbbá a legújabb divatu, ugynevezett

magnás raglánt

s bármiféle **sport** öltönyöket.

A főváros elsőrangú szabó-műhelyeiben évek során át szerzett, bőséges **tapasztalataim és szakképzettségem** folytán abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a **legmagasabb** igényeknek is megfelelni tudok.

Méltóztassék egy próba rendelvény-szerencséseltetni, mit kérve maradtam illő tisztelettel.

Szabó Sándor

férfi szabómester.

5-10

peronoszporája ellen

való védekezéshez általánosan elismert legjobb anyag a dr. **ASCHENBRANDT-féle**

BORDÓI-POR.

Ára Budapesten: 50 kilogrammos zsakokban 4 kilogramm **66 fillér**, 10 és 5 kilogrammos zsakokban kigr. **70 fillér**, valamint 2 kilogrammos dobozokban a kigr. **70 fillér**.

Használata **olcsóbb, biztosabb, elállítása gyorsabb**, a levélhez jobban tapad, mint a réz-galicz, a **permetést** sohasem dugtja.

A magyar-óvári magy. kir. gazdasági akadémia növényélettani állomása kísérleteknek fenyves eredménye a legkiválóbb külföldi szaktudósok véleménye, számos magyar gazdasági bizottságnyanya bárkinél díjtalanul megküldetik.

A bordói-por ezenkívül kitűnő eredménnyel használható a **burgonyavész** ellen, **gyümölcsfák** permetezésére, **gabonacsávarásra** és **baromfiórák** fertőtlenítésére.

Megrendeléseket elfogad a

„Magyar Mezőgazdák Szövetkezete”

Budapest, V., Alkotmány-utca 31. szám.

A por kapható és megrendelhető: **Gayer Gyulánál Kis-Czellben.** 3-3

HONIG SAMUEL építkezési vállalkozó
KIS-CZELL.

építkezési anyagokat

és pedig: valódi aszfalt lemezt, kőfed lemezt, elszigetelő lemezt, karbolineumot, kátrányt, Roman és Portland cementet, mennyezet nádat mindenkor a legjobb minőségben és a legelső gyártmányból raktáron tartok és azon helyzetben vagyok, hogy **gyári áron** szolgálhatok ezekkel t. vevőimnek.

Hónig Sámuel

építk. vállalkozó.

10-10

BRAZAY FELE SŐSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA

KIS-ÜVEG ÁRA: 1 KORONA

HASZNALATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!

Mindenféle tégla

ugymint: faltégla, lyukas és tömör sajtolt faltégla, igen alkalmas nyers építkezésekhez, továbbá hódfarkú és hornyolt tető-cserép, valamint orr-, kövezet-, kut-, csatorna-párkány és jászoltégla, úgy alagsó is a legjobb minőségben bármely állomásra szállítva kapható az alant nevezett téglagyárban.

Árjegyzékkel és mintával szívesen szolgál

Üradalmi gőztéglyagyár

Sárvár

10-10

Alapított 1811.

Alapított 1840.

STEINBERGER M. UTODA

aranyműves és órász

Pá pán, Fő-utca 55. (a Benczések templomával szemben.)

Ajánlja dús választékú **arany és ékszertárgyait**, valódi finom ezüst és **chínai ezüst** áuit, valamint kitűnő járású, pontosan szabályozott **fali-, arany-, ezüst- és nickel-órát**.

Valódi finom **gyémánt- és brillánt-ékszerek** nagy választékban.

Teljes 6 és 12 személynek való finom valódi **ezüst evőeszközök** grammonként **11 fillér**. Legjobb minőségű **chínai ezüst evőeszközök** rendkívül olcsó árak mellett.

Mindenféle egyházi szentedények, feszületek, kelyhek, kannák, tálak stb.

Vidéki megrendelésre nagy gond fordítatik, javítások és vésés e fogadtatik.

Hitelképes egyéneknek részletfizetésre jutányos árak mellett.

Szálloda megvétel.

Van szerencsém Kis Czell és vidéke közönségét értesíteni, hogy a kis-czelli

„Hungária”-szállodát, melynek egy év óta bérlője voltam, örökáron megvettem.

Midőn ezt a n. é közönségnek szíves tudomásul adom, tisztelettel kérem, kegyeskedjék engem e vállalatomban tőle telhetőleg pártfogolni, mit én mindenkor igyekezni fogok teljes erőmmel kiérdemelni.

Nagy súlyt fektetek szállodámban a jó **magyaros konyhára, borokra szálló szobákra** s mindenre versenyképes, **olcsó árakon** számítok t. vendégeimnek. Naponként frissen csapolt első minőségű **kőbányai sör** kapható, a legkisebb mennyiség is **díjmentesen** házhoz lesz szállítva külön e célra beszerzett sörös kancsókbán.

vendég

A n. é. közönség szíves támogatását és pártfogását kéri mély tisztelettel

Várlaky Béla

„Hungária”-szállodás, KIS CZELL.

3-4

Hirdetések és nyílt-terek jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.